
FOHÁSZ

Tiszta kontúrával
Őrizzen a harang
Pécsi harang
Bázeli harang
S a világ valamennyi harangja
Fennen vigyázzon

FECSKE-LEGENDA

A fény hasábja
falba ütközik
valaki itt van
nem tudni ki az

Egy habkönnyű
ülom-paripa útra kél
sej fehérfodró jány
jutsz-e valahová

Nyílik a rózsa
nincs csoda
nincs csoda —
szól a fecske-legenda

ELLENPONT

Sem a halában sem a szerelemben
nem foglalom el mások helyét
Független akarattal
szigorúan egyetlen férfit szeretek
de azt tetőtől talpig

A HALÁLUKAT TŰLELŐKNEK

Hiszek a szerelemben
s olyanná lettem
mint Van Gogh parasztcipői

A FÉNYE-ÜZÖTT

Elhagyott vad parton
tört kagylóval csillogó
messze gyökér
Kiszámíthatatlan tér
hálók erezetében
tetőtlen pihen
a sebzett csillag
Mosolyod altasd el
kévédnek nincs helye
nem az otthonod ez

SASOK

Deresre húzott álommal
néhány kései virág
vérviz a hegytetőn

nagyisten oszlopod áll
keményen diadalmasan
kés a szívünkben

STIGMÁK

Csapatostól fordulnak el a fák!
Elvesző rozsdavörös úton öllelek
úgy öllelek, hogy a rokonság ízét
és halálom vágyát
a csókomban hordozom.
Az az ölelés kékivű
nagy-nagy messzeségbe fut
összefogván a világban
múltat jelent és jövő:
mit nem törhet jel vagy hazugság.
Egy fej arc és egy sors
amit a teljes létből birtokolhatok
s melyért felelős vagyok
menny és pokol előtt.
Viselem ezt a glóriát!
S bár lépten-nyomon
talmibb koronát kínál az élet
nem cserélem el jogos jussomat:
a szenvedést.

Verejtékben, görcsben és fájdalomban
viselem az ember nevet.
Egyedüli dolgom és dalom ez a földön.

FOKOZATOK

A föld szava ég
A hold szava nap
Az ember szava még